

Neveljük szép lilaakácot

A LILAAKÁC A NYÁR ELEJI KERT ÉKESSÉGE, EBBEN AZ IDŐSZAKBAN PEDIG TEREBÉLYES LOMBJÁVAL ÁRNYÉKOLJA A TERASZT. HA JÓL KARBAN TARTOTT LILAAKÁC-LUGAST SZERETNÉNK KIALAKÍTANI, ÉVENTE KÉTSZER MEG KELL METSZENÜNK. A TÉL VÉGI, FEBRUÁR-MÁRCIUSI VIRÁGRÜGYRE METSZÉS UTÁN JÚLIUS VÉGÉN, AUGUSZTUS ELEJÉN VAN AZ ALAKÍTÓ ZÖLDMETSZÉS IDEJE.

PAP EDINA

Nyár közepére a lilaakác már nagyon dús hajtásrendszerrel és lombozattal nevel, amit meg kell ritkítanunk annak érdekében, hogy a növény szellősebb legyen, és az alsó fiatal hajtásokat is elegendő napfény érje, így azok az ősz végére kellően megvastagodjanak és erős virágrügyeket neveljenek. A hosszú vegetatív hajtások visszavágásával segítjük a rövid vesszők kifejedését, amin a virágok nyílnak majd tavasszal. A virágtömeg is jobban érvényesül, szebben mutat, ha nem takarják el az előző évi kusza vesszők. Bár a lilaakác metszése első látásra bonyolultnak tűnik, kis odafigyeléssel, néhány szabály betartásával nagyon könnyen el lehet sajátítani a módszert.

A július-augusztusi metszés során az az-évi hajtásokat 5-6 levélre metsszük vissza (1. kép), a felesleges részeket tőből távolítsuk el és vágjuk le a hüvelyterméseket is. Ezzel megakadályozzuk, hogy a hajtások egymásba csavarodjanak, a növény kuszán, rendezetlenül nőjön, belenőjön az ereszcscatornába vagy eltakarja az ablakokat. A rövidre metszéssel elejét vesszük annak, hogy a növény a virágrügyképzés helyett a vegetatív növekedésre fordítsa energiáit. Csak azokat a hajtásokat hagyjuk meg, amelyeket a térelváltató pergolára szeretnénk futtatni. Ezeket rögzítsük a támasztékhoz.

A február-márciusi metszés során, amikor a növény még lombtalan, de már jól láthatók a duzzadt, lilásszürke, pelyhes virágrügyek, az utolsó virágrügyre metsszük vissza a növényt (2. kép). Így érhetjük el azt, hogy májusban sűrű virágfüggönnyel örvendeztessen meg bennünket a lilaakác.

Az elhanyagolt növény erős ijtó metszést igényel, amit tél végén a legcélse-
rűbb elvégezni. Vágjuk le tőből az idős, felkopaszodott, rossz helyen növő vesszőket, ágakat és az idősebb részeket egy erőteljesen növő fiatal vesszőre metsszük vissza. Előfordul, hogy a növényünk anynyira elburjánzott, hogy teljesen vissza kell vágni. Ilyenkor törzsre vagy főágra metsszük vissza, és az újonnan fejlődő vesszőket kordában tartva, a kedvező állásúakat meghagyva és a támasztékhoz rögzítve, a többit pedig rendszeresen eltávolítva neveljük ki az új hajtásrendszert.

Az erős visszametszés után ne tápol-
datozzuk és ne öntözzük a növényt, hogy kevesebb, de annál erősebb fiatal vesszőt neveljen, ami a bőséges virágzás záloga. Jó, ha tudjuk, hogy ifjítás után csak 2-3 év múlva virágzik újra a lilaakác. Lombhullás után az új hajtásokat rögzítsük a támasz-

tékhoz, a feleslegeseket tőből vágjuk ki. Ezt a műveletet egészen kihajtásig végezhetjük. Augusztusban pedig végezzük el a már említett ritkító metszést.

A lilaakácot kiterített ágrendszerrel a fal mellett is nevelhetjük (3. kép). Ehhez a faltól körülbelül 30 centiméterre készítsük el a támrendszert, ami egymástól 30-40 cm-re vízszintesen kifeszített 3 milliméteres horganyzott dróthuzalokból áll. A fiatal növény egy erős hajtását rögzítsük egy függőleges karóhoz, hogy egyenesen nőjön. Ha elérte az első huzalsort, rögzítsük hozzá, de a karót még egy-két évig hagyjuk mellette. A következő év tavaszán, még

kihajtás előtt emeletenként válasszuk ki a legjobb helyen növő, legerősebb hajtásokat, és egyet jobbról, egyet pedig balról rögzítsünk a huzalhoz, minden évben egy-egy emelettel magasabban. A kötözéshez rugalmas PVC kötözőt hasz-

náljunk. Ha a vázrendszer elkészült, a vázkarokon növő hajtásokat augusztusban a korábban leírtak szerint ritkítsuk, illetve ebben az esetben kissé rövidebbre, 3-4 levélre, majd rügyattanás előtt virágrügyre metsszük vissza.

Neveljük belőle fát!

A lilaakácot fának is megnevelhetjük. Ehhez szintén egy erős hajtást válasszunk ki, és rögzítsük egy 1,5 méteres karóhoz. Ez lesz a „fa” törzse. Hagyjuk a növényt szabadon nőni, és ha elérte a karó magasságát, a következő tavaszon csípjük vissza, hogy oldalhajtásokat hozzon. Ezeket augusztusban 15-30 cm-re kurtítsuk vissza. A következő évben az ezeken fejlődő hajtásokkal végezzük el ugyanezt a műveletet. A gyenge és a koronaformából kilógó hajtásokat többször távolítsuk el. Ha kialakítottuk a koronát, a metszést a korábban leírtak szerint folytassuk; augusztusban 5-6 levél-

re metsszük vissza a oldalhajtásokat, a feleslegeseket távolítsuk el, tél végén pedig virágrügyre metsszünk.

Közérthetően a kutatásról

A magyar föld jövőjéért címmel jelent meg a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ kiadványa.

A NAIK több mint hároméves fennállása óta ez az első alkalom, hogy az intézetek bemutatkozásán túl néhány kutatásba is bepillantást nyerhet a közönség. Közérthetően, érdekesen, színesen – ezen elvek mentén haladtak a szerkesztők munkájuk során. A színes fényképekkel, ábrákkal gazdagon illusztrált műben röviden bemutatkoznak a NAIK-hoz tartozó kutatóintézetek, önálló kutatási osztályok és gazdasági társaságok. Minden egység röviden bemutatja a történetét, kutatási infrastruktúráját, telephelyeit, feladatait és eredményeit, hazai és nemzetközi kapcsolatait. Részletesebben is ismertet három olyan innovációt, amely a gyakorlat-

ban hasznosulhat. A kötetben önállóan is szerepel a NAIK-hoz tartozó négy kert; az ERTI kezelésében lévő három arborétum és a GYKI rózsakerkje.

